

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715011342
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5715011342.4

Rozhodnutie

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 17.05.2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

L. W. C. V. Á. G. , B.. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom T., Č. Š. XXXX/XX,

sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin pod č. 1Pv/174/15/5506-9 zo dňa 13.10.2015, Okresnému súdu Martin doručenej dňa 20.10.2015, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. a ktorého sa mal podľa nej dopustiť tým, že

- dňa 31.01.2015 v čase asi o 15.00 hod. v priestoroch kuchynky predajne OKAY v OC Campo di Martin, Jilemnického 10809, Martin, predložil pred U. V., B.. XX.XX.XXXX, čistý kancelársky papier s tým, že nech naň vypíše všetky veci, ktoré v predajni ukradol, čo poškodený odmietol s odôvodnením, že nič neukradol, následne ho obžalovaný chytil za oblečenie pod krkom a chcel ho udrieť päťou, čo však neurobil, lebo sa v miestnosti nachádzala priateľka poškodeného J. Š., B.. XX.XX.XXXX, potom poškodený odišiel spolu s priateľkou z predajne, následne ho po pár minútach obžalovaný telefonicky opäť zavolať do predajne OKAY pod zámienkou, že sú tam policajti, kde ho po príchode čakal v kuchynke predajne spolu s dvoma zamestnancami - L. L., B.. XX.XX.XXXX H. T. Ž., B.. XX.XX.XXXX, opäť pred neho položil papier so zoznamom vecí chýbajúcich v predajni zistených inventúrou spolu v hodnote 420,- Eur, kde bolo uvedené meno poškodeného s tým, že sa priznáva, že uvedené veci odcudzil on z predajne a zaväzuje sa zaplatiť uvedenú škodu, nútil ho nech zoznam podpíše, čo však poškodený odmietol, na čo mu obžalovaný povedal, že ak papier nepodpíše, obviní z krádeže jeho priateľku J. a zavolá policajtov, pričom poškodený súhlasil s privolaním policajtov, na čo mu obžalovaný opätovne povedal, že ak papier nepodpíše bude s ním zle, že on sám ho dobije, v dôsledku čoho sa poškodený bál o seba a svoje zdravie, ako aj o priateľku J. Š. a pod hrozbou bitky zoznam odcudzených vecí s jeho priznaním podpísal,
l e b o

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný L. W., B.. XX.XX.XXXX, stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/72/2015 dňa 20.10.2015 obžalobu na obv. L. W. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Na konaných hlavných pojednávaniach bolo vykonané dokazovanie výsluchom obž. L. W., výsluchom svedka poškodeného U. V., výsluchom svedkyne J. Š., výsluchmi svedkov L. L., T. Ž., U. T. G. H. N. W., súčasne boli oboznámené konfrontácie či už v rámci výsluchov svedkov na hlavných pojednávaniach, alebo tie, ktoré boli vykonané v rámci konfrontácie v prípravnom konaní. Postupom podľa § 269 Tr. por. boli oboznámené listinné dôkazy vzťahujúce sa k vyhodnoteniu osoby a doterajšieho spôsobu života obžalovaného, súčasne boli takýmto spôsobom oboznámené trestné veci, týkajúce sa poškodeného U. V., a to i v nadväznosti na možné skutkové súvislosti vzťahového charakteru medzi obž. L. W. a práve svedkom tiež poškodeným U. V., a po prečítaní aj ostatného spisového a dokumentačného materiálu bol ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovvej časti tohto rozsudku s dospením okresného súdu k záveru, že je na mieste aplikovať ustanovenie § 285 písm. a/ Tr. por. a obž. L. W. spod obžaloby oslobodiť, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obž. L. W., B.. XX.XX.XXXX, stíhaný.

Obž. L. W. urobil vyhlásenie o nevine zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a z jeho spáchania sa necítil byť vinný už ani v prípravnom konaní. Vypovedal, že v prípade poškodeného U. V. povolil zo svojich štandardov a nepožadoval od neho výpis z registra trestov, resp. mu ho samotný poškodený neposkytol a nevedel tak o jeho trestnej minulosti, pričom ho zamestnal práve na doporučenie svedkyne J. Š., ktorá u nich v tom čase pracovala. S poškodeným bol problém aj z hľadiska štandardu vystupovania k zákazníkom, chodil v deravých topánkach a on sám mu za vlastné peniaze tieto kúpil v predajni obuvi a následne za dva-tri dni sa mu odvdčail tým, že mu odcudzil veci z predajne. Už niekedy na prelome decembra 2014 a január 2015 zmizli veci - fotoaparát a telefón z predajne OKAY, a to práve v ten deň sa poškodený U. V. ponáhlal veľmi domov. Riešila to polícia, na poškodeného sa tiež pôsobilo cez kamerový záznam a následne sa tieto odcudzené veci na predajni našli, čomu bol rád, pretože inak by sa to muselo strhnúť ostatným zamestnancom pre ich hmotnú zodpovednosť. Odvtedy poškodený na predajňu neprišiel, až do toho dňa 31.01.2015, kedy končil obžalovaný v predajni OKAY a preto ukončoval agendu, ktorú predtým mal. K tomu dňu 31.01.2015 sa robila veľká preberacia inventúra, kde sa zistil schodok za chýbajúci tovar a išlo tam aj o veci, s ktorými pracoval a mal k nim prístup poškodený U. V.. Všetkých hneď napadol v tejto súvislosti práve on. Preto poškodeného U. V. zavolať do predajne do kuchynky, kde bol napísaný zoznam vecí, ktoré chýbali a on mal pred sebou čistý papier, kde ak niečo zobral, mal napísať. On tvrdil, že nič nezobral, preto zavolať aj J. Š., aby mu ona dohovorela. Nie je pravdou a popiera, že by sa na poškodeného Stanislava Horníka zahnal, akurát ho chytil za rameno s tým, že ak niečo zobral, aby sa priznal a aby netrpeli ostatní zamestnanci. Nie je pravdivé obžalobné tvrdenie, že by ho chytil za oblečenie pod krkom, a že by ho chcel udrieť päšťou. Keďže sa poškodený nepriznal a nemal na neho iné páky, poslal ho domov s tým, že ho už nechce nikdy v živote vidieť. Vylúčil akékoľvek vulgarizmy, nadávky, dialo sa to na predajni za plnej prevádzky, kde boli aj zákazníci. Po tomto zamestnancom zreferoval čo sa stalo, a že sa nepriznal. Zamestnanci chceli, aby ho zavolať späť, že sa s ním chcú ešte oni porozprávať. Preto ho znova zavolať. Vrátil sa aj s priateľkou Š.. Znova išli do kuchynky, už aj s ďalšími zamestnancami L. L. H. T. Ž., ktorí sa s ním chceli porozprávať. Š. zostala pri pokladni na začiatku predajne. Znova v tejto kuchynke mal pred sebou čistý papier a pero, kde mal napísať veci, ktoré zobral, zamestnanci sa ho pýtali čo ukradol. On sám si pýtal zoznam vecí, ktoré majú chýbať na predajni a že on povie, čo z toho zobral. Preto sa v inej kancelárii vytlačil zoznam chýbajúcich vecí s tým, že sa tlačili len veci, ku ktorým mal poškodený V. prístup. Bol to tovar v hodnote približne 400 - 500,- €. Pripravila ho W. na základe inventúry. Vyhotovený zoznam si poškodený pozrel len letmo a tvrdil, že nič neukradol. Opätovne obžalovaný rázne poprel, že by sa akokoľvek vyhrážal bitkou alebo inak. Znova zopakoval, že to bolo za plnej prevádzky predajne aj so zákazníkmi a ani si nemohol dovoliť kričať. Poškodený sa mal rozhodnúť, či tie veci uvedie, alebo či majú zavolať políciu, vravel mu to svedok L., tiež sa ho pýtali či sa dohodnú a či splatí škodu, alebo či sa má volať polícia, tiež sa ho pýtal, či chce ísť do väzenia, na čo on povedal, že vie, čo je to väzenie a že tam nechce ísť, sám povedal, že sa dohodnú. Papier sám podpísal s chýbajúcimi vecami, žiadal tiež splátky, na čom sa dohodli. Po tomto z predajne odišiel s priateľkou Š.. Poprel, že by svedkyňa Š. počula vyhrážky z jeho strany, lebo nič také nebolo. Tvrdila, že stála pri dverách, čo ale nie je pravda, keďže chodili na predajňu aj kvôli zákazníkovi a nikdy ju pri dverách stáť nevideli. Popri tom mali na predajni neformálne vzťahy, chodili sa aj zabaviť. Pri tom druhom kontakte boli s poškodeným svedkovia L. H. Ž., jeho (obžalovaného) si zavolať len ako svedka, pretože on už s ním mal prvý rozhovor, po prvom rozhovore to uzavreté. Poukázal tiež na to,

že išlo o ich peniaze, pretože oni mali hmotnú zodpovednosť. Žiadne vyhrážky k poškodenému neboli, ani nič z toho, čo je uvedené v obžalobe. Nejaký čas bol aj na toalete, teda nebol celý čas prítomný, najviac v kuchynke hovoril L. L.. Najskôr bola komunikácia s ním pokojná, potom zvýšená v rámci tónu, nie však tak, aby to narušilo chod predajne. On sám nemá žiadne iné trestné stíhania, ani problémy v živote, žije riadnym usporiadaným životom s družkou a starajú sa o maloletého syna. O problémoch so zákonom u poškodeného U. V. sa dozvedel prvýkrát od policajtov, keď sa udiala tá prvá vec, o ktorej vypovedal. Myslí si, že poškodený U. V. takto koná v obave pred väzením, už vtedy hovoril, že nechce ísť do väzenia, že väzenie pozná. To, že poškodený je v podmienke za majetkovú trestnú činnosť, zistil až neskôr.

Svedok poškodený U. V. v podstate vypovedal, že do predajne OKAY Campo di Martin prišiel posledný januárový deň tak, ako je uvedené v obžalobe, do šatne s obžalovaným, ktorý mu dal na stôl papier a kázal napísať veci, ktoré ukradol. On však nič z predajne nezobral, preto na papier nič nenapísal. Je pravda, že zobral len telefón a fotoaparát 09.01.2015 a na druhý deň 10.01.2015 ich obž. L. W.Á. vrátil. Keď tie veci zmizli, obžalovaný mu volal, či ich nezobral. Najprv povedal, že nie, ale na druhý deň mu ich doniesol na predajňu. Posledný januárový deň na papier nič nenapísal, lebo nič nezobral. Obžalovaný sám napísal na čistý papier, ktorý mu dal obžalovaný, fotorámik, nejaké USB kľúče a ďalšie veci si už nepamätal. Pamätal si, že boli v hodnote 420,- €, ktorá tam bola napísaná. Keď to odmietol, zdrapil ho za bundu spredu, keď sedel na stoličke a vyhrážal sa mu, že keď to nepodpíše, tak sa bude mať zle, že ak to nepodpíše, všetko zhodí na J. Š., ktorá bola v tom čase jeho priateľka a zamestnaná v Okay ako upratovačka. Tiež sa mu vyhrážal, že ho zbije. Nakoniec to podpísal, lebo sa bál o seba a aj o J. Š.. Je pravda, že obžalovaný mu kúpil topánky a o dva dni mu zobral z predajne fotoaparát a telefón. Keď za ním prišla polícia, tak sa nepriznal, na druhý deň ich však priniesol do predajne. Bol za to aj odsúdený. Následne však už na otázky obžalovaného vypovedal inak, ako keď vypovedal samostatne. Uviedol už, že na predajňu prišiel dvakrát, tiež zmenil výpoveď v tom, že papier, o ktorom vypovedal, vypisoval on (teda poškodený), a že sám si pýtal zoznam ukradnutých vecí od obžalovaného. Tiež potvrdil, že sám obžalovaný ho posielal domov, že ho už nikdy nechce vidieť. Taktiež poprel svoju prvotnú výpoveď, keď už tvrdil, že na prvom stretnutí ho obžalovaný nenútil nič podpísať, že to, o čom pred chvíľou vypovedal, sa dialo až pri druhom stretnutí, kde bol obžalovaný, L. L. H. T. Ž., na ktoré ho volal obžalovaný, pričom išlo o spoločnú miestnosť, teda šatňu s kuchynkou. Vypovedal, že nevie povedať, či počas tohto druhého stretnutia mu niečo hovoril T. Ž., niečo mu hovoril L. L.. Obžalovaný mu povedal, že ak sa k týmto veciam neprizná, že to zvalí na J., že to povie jej rodičom, nepamätá si však súčasne, či L. L. spomínal niečo s políciou. Vyjadril sa tiež, že sa mu „zdá“, že to bolo tak, že L. L. mu vravel, že si má vybrať, či ten papier podpíše, alebo či sa bude volať polícia. Nepamätal si, či videl zoznam písaný obžalovaným, alebo či videl zoznam vytlačený z počítača. Obžalovaný na to jednoznačne reagoval, že pri prvom kontakte k ničomu nedošlo a pri druhom kontakte bol pri tomto len ako svedok a tiež, že zoznam vecí nespisoval on, ale N. W., L. L. mu vravel, že má známych na polícii a či ich má zavolať, či chce ísť do väzenia alebo, či sa k tomu postaví ako chlap a tie veci pospláca. K tomuto sa vyjadril svedok poškodený tak, že niečo z toho, čo hovorí obžalovaný, nesedí, konkrétne poukázal na to ohľadne prvého kontaktu, že by nebol nútený k podpisovaniu, pričom však sám tento svedok poškodený v tomto znova zmenil svoju výpoveď, keď prvýkrát vypovedal, k čomu malo dôjsť pri prvom kontakte, následne sám uviedol, že pri prvom kontakte k ničomu nedošlo, k žiadnemu núteniu a následne znova uviedol, že mal byť nútený k podpisovaniu. Nevedel povedať, či pri tom druhom raze bol čistý papier, alebo už vypísaný zo zoznamu vecí, nevedel povedať, či ho pripravoval obžalovaný, nepamätá si, ako to bolo s L. L. a s políciou. Obžalovaný k tomuto sa hneď vyjadril v tom, že pri prvom stretnutí nebol žiadny zoznam, ktorý by ho nútil podpísať, keďže sa mu poskytol až na jeho vyžiadanie pri druhom stretnutí. K samotnej J. Š. sa nikdy nevyjadril v tom smere, že by to na ňu hodil, povedal však, že keď sa to jej mama dozvie, že narobí s nimi poriadky, čo potvrdil i poškodený, avšak v tom znení, že ak sa neprizná, že to na ňu hodí. Poškodený potvrdil, že na tom papieri boli splátky, ktoré mal chodiť splácať na predajňu, na predajni však nič nebol zaplatiť.

Svedkyňa J. Š. na hlavnom pojednávaní vypovedala rozporuplne, musela byť i konfrontovaná so svojou vlastnou výpoveďou z prípravného konania, na ktorú ani nereagovala a neodpovedala, pôsobila veľmi nerozhodne a nedôveryhodne, čo bolo vyhodnotené aj pri samotnom konečnom rozhodnutí vo veci, obdobne tak pri výpovedi samotného svedka poškodeného U. V., ktorá už bola v rámci jeho výsluchu rozobratá v opakovaných zmenách v jeho výpovede. Samotná svedkyňa J. Š. sa na hlavnom pojednávaní snažila k veci nevypovedať, odbáčať, poukazujúc na to, že si na to už moc nepamätá, vypovedala sama len o veciach, ktoré nemajú nič spoločné s obžalobou, teda v niečom, čo by malo byť dávané na trestnoprávnu zodpovednosť obžalovanému. Následne vypovedala o tom, že to prebehlo

tak, že obžalovaný jej volal, aby prišla aj s priateľom U. podpísať výpoveď, on však mal doma oslavu, preto neprišiel, obžalovanému dala telefónne číslo na poškodeného, ten mu napísal SMS alebo zavolať, aby prišiel, čo on aj urobil. Prišla aj ona, poškodený podpísal výpoveď, obžalovaný išiel s poškodeným do šatne, a ako to bolo ďalej, si už znova nepamätala. Až na kladené otázky vypovedala, že akurát prechádzala okolo dverí šatne, keď počula, ako sa obžalovaný poškodenému vyhrážal pod nátlakom, aby podpísal papier o zmiznutých veciach, počula ako pritom pripomenul jej meno tiež, že potom obžalovaný vyšiel zo šatne a išiel za T. Ž. H. L. L., aby tam išli s ním V. donútiť podpísať papiere o zmiznutých veciach. Uvedené tvrdenie neseď nielen s výpoveďou obžalovaného k priebehu skutku, ale ani s výpoveďou samotného svedka poškodeného, keďže podľa jej výpovede sa toto malo diať v rámci jedného konania a dokonca že mal ísť za nimi, aby oni išli poškodeného donútiť papiere podpísať. Poškodený jej povedal, že sa mu obžalovaný vyhrážal, že ak nepodpíše papiere, že to zvalí na ňu, alebo že ho vyvedie Martinské hole a tam ho zbije, a preto mu papiere radšej podpísal. Svedkyňa tvrdila, že pri dverách, kde počula to, o čom vypovedala, teda pri dverách šatne resp. kuchynky, bola približne 10 - 15 minút. Až na priame otázky svedka poškodeného vypovedala, že videla, ako ho obžalovaný pred ňou napadol, a že dokonca obžalovaný sám prišiel aj za ňou, aby ona donútila poškodeného napísať veci, ktoré zmizli z predajne. Ďalej na otázky poškodeného U. V. tvrdila i to, čo nevypovedal ani samotný poškodený a čo netvrdí ani samotná obžaloba, poukazujúc na iný obžalobný priebeh skutku, a to, že obžalovaný poškodeného dokonca zo stoličky zhodil a natiahol päsť, o čo svedkyňa vypovedala, že tam sama sedela a videla to na vlastné oči. Až pri týchto otázkach poškodeného rozdelila priebeh skutku na dve konania v šatni v predajni OKAY. Tvrdila, že tých 10 - 15 minút čo bola pri dverách, že to bolo vlastne prechádzanie sa okolo týchto dverí s odôvodnením, že si tam čítala informácie o produktoch na predajni. Keď vypovedala, že počula vyhrážky pod nátlakom, čo jej muselo byť pripomenuté z jej samotnej výpovede, tak následne uviedla, že tým myslela to, že počula krik a jej meno. K L. L. H. T. Ž. povedala, že tam boli len ako svedkovia (pričom nie je zrejme, odkiaľ ona mala vedieť, že tam boli ako svedkovia, keď v priestore kuchynky resp. šatne vôbec v tom čase nebola). Uviedla tiež, že L. L. s obžalovaným majú „strašne podobné hlasy“. Obžalovaný keď vyšiel z miestnosti, tak bol rozčúlený, L. U. Ž. boli v „normálnej nálade“. Svedkyňa poprela tvrdenie obžalovaného, že by z kuchynky opakovane vychádzali, tvrdila, že z kuchynky vyšiel jedine T. Ž., a to až po polhodinu, pretože za ním prišiel nejaký starší pán. Svedkyňa znova zopakovala, že keď prechádzala okolo tých dverí, tak počula len svoje meno, nevie však, či „dobro počula o bitke“. Následne vzhľadom k rozporuplnej a opakovane sa meniacej výpovedi i s jej moderovaním v tom podstatnom, až na otázky poškodeného, bola svedkyňa konfrontovaná so svojou vlastnou výpoveďou z prípravného konania, k čomu vypovedala vyháňavo s poukazom na to, že si už „fakt nepamätá“ a dokonca následne ani neodpovedala na otázky ohľadom odsunutia od stola, resp. pádu zo stoličky, výslovne uviedla, že nevie odpovedať na to, či a čo počula v súvislosti s vyhrážkami, vyvezením a zbitím, čo jej bolo opakovane pripomínané a čítané z prípravného konania, kde toto tvrdila.

Svedok L. L. v podstate vypovedal, že poškodený U. V. bol zavolaný obžalovaným ako vedúcim do dennej miestnosti, je to vlastne šatňa s kuchynkou, kde dal na stôl papier poškodenému, aby napísal, čo ešte z predajne odcudzil. Videl u obžalovaného prázdny papier. Po nejakom čase sa poškodený vrátil znova do tej miestnosti, kde išiel on s T. Ž. a obžalovaným. Bavili sa tu o ukradnutých veciach, aby sa priznal. On sám (svedok) tam hovoril, že má tiež rodinu a nebude platiť za niekoho peniaze. Boli tam už napísané nejaké veci, ktoré boli odcudzené, tu sa aj dohodli, že to bude splácať, kto písal ten zoznam nevidel, nepamätá si akou formou bol napísaný. Zo strany obžalovaného nepočul žiadne vyhrážky, bol tam len zvýšený hlas a nepočul nič v súvislosti s vyhrázaním. Či tam boli dávané nejaké podmienky s podpísaním si už nepamätá, vie však, že sa bavili o splátkach. Polícia bola pri poškodenom spomenutá z toho dôvodu, že poškodený už mal problém s políciou a že zase zobral nejaké veci. Vie, že pri výpovedi bolo spomenuté niečo o „Martinkách“, on však nič také nepočul. Ako dlho tento rozhovor trval nevie, neboli tam však stále, lebo museli odbiehať aj pozerieť na predajňu. Nemal pocit, že by poškodený V. bol z toho nejako vyplašený. Počas prvého opúšťania predajne poškodeným, obžalovaný nekričal ani mu nenadával. Pri chodení pozerania na plochu predajne sa spoločne striedali aj so Ž.. Pred dverami tejto miestnosti nebol nikto, teda nevidel tam ani Š.. Znova zopakoval, že nepočul, že by sa obžalovaný poškodenému vyhrážal fyzickým násilím, nepočul ani, že by mu nadával, osočoval ho, kričal. Po pripomenutí mu jeho výpovede z prípravného konania, potvrdil a vypovedal, že poškodeného si volali, pretože nikto z nich nechcel platiť za druhého, teda za chýbajúce veci. Potvrdil, že oni ako zamestnanci chceli, aby obžalovaný zavolať poškodeného späť do predajne, nepamätal si už na hlavnom pojednávaní to, čo vypovedal v prípravnom konaní, že poškodený sa „prekecol“, že niečo zobral, ale nevedel čo a obžalovaný mu doniesol napísaný zoznam vecí, ktoré chýbali, poškodený ho podpísal a súhlasil aj so splácaním. V tomto sa pridržal pôvodnej výpovede, teda že sám poškodený ho podpísal,

a že aj sám súhlasil, že bude splácať dobrovoľne každý mesiac, tiež že na neho nebol robený žiaden nátlak, ani krik, obžalovaný sa poškodenému nevyhrážal bitkou, to že bol nahnevaný, to boli všetci, lebo to, čo chýbalo, by im bolo strhnuté z výplaty.

Svedok T. Ž. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v tom čase v OKAY boli asi siedmi kolegovia, medzi nimi aj L., V., jeho priateľka Š. a tiež obžalovaný, ktorý bol ich vedúci. Sem tam bolo u nich malé manko, niečo okolo 10,- €, boli to však drobné veci. Až keď bolo vyššie manko, zistilo sa, že z predajne poškodený V. odcudzil telefón a foťák, čo riešili. Keby sa poškodený V. nepriznal, alebo to nevrátil, keďže to bolo veľké manko, rozdelilo by sa to medzi nich ako zamestnancov a museli by to zaplatiť. Počul o tom, že poškodený V. mal podmienku. Toho dňa uvedeného v obžalobe sa na predajni ukázal poškodený V., potom odišiel, obžalovaný hovoril, že bude volať políciu kvôli manku, V. sa potom na predajňu vrátil, zobrali ho do kuchynky, aby napísal veci, ktoré ukradol. Môže byť, že obžalovaný doniesol zoznam chýbajúcich vecí, lebo to chcel poškodený, že si z nich vyberie to, čo ukradol, mal pred sebou aj prázdny papier a tiež zoznam vecí, ktoré chýbali. Kto ho vyhotovil nevie. V tejto miestnosti nebol po celý čas, keďže opakovane odbiehal, aj za kamarátom, bol aj na predajni. Nie je preto pravda tvrdenie Š., že by bola pri dverách, ona bola úplne na opačnej strane, a to pri kase vpredu pri vstupných dverách do predajne, pričom kuchynka, teda táto miestnosť, bola na úplne opačnej strane. V tejto miestnosti okrem neho a obžalovaného bol aj L.. Obžalovaný mu hovoril, aby napísal veci, ktoré zobral, lebo inak bude mať zamestnancov na svedomí. Budú to musieť oni uhradiť, išlo o sumu asi 400,- €. L.Ý. mu vravel, aby napísal veci, ktoré ukradol, a že to nebudú oni platiť za neho. Je pravda, že tam bola dusná atmosféra, lebo to bolo o peniazoch, ale skutočne si nemyslí, že by to bolo vo forme vyhrážok. Poškodenému sa navrhlo, aby označil tie veci, ktoré zobral, že sa dohodnú, že sa to nebude riešiť cez políciu, lebo nechceli, aby mal z toho niečo zlé, keďže bol v podmienke. Políciou ho len strašili, v skutočnosti sa polícia nevolala. Boli s poškodeným dohodnutí, že to bude splácať. Asi o týždeň však podal trestné oznámenie, čo prišla povedať jeho priateľka Š. vlastne všetkým a bolo to vo forme „pochválenia sa“. Keď vypovedal o tej atmosfére, tak je pravda, že úroveň hlasu bola silnejšia, než pri normálnom rozhovore, avšak bolo to len formou istého tlačenia, nebolo to podmieňované ničím, ako typu, že ak to poškodený nepodpíše, tak že niečo bude, alebo niečo sa stane. Vôbec nevie povedať, či tam padlo niečo o bitke, nepamätá si ani o vyvezení na Martinské hole. Poškodenému nikto nebránil v odchode, hocikedy mohol odísť. V. nenahradil žiadnu škodu. Vulgarizmy, ktoré tam boli, neboli smerované na žiadnu konkrétnu osobu, alebo boli to v kontexte, keď poukazoval svedok na to, že všetci boli nahnevaní, aj on s L. si zanaďovali a išlo o peniaze ich všetkých. Určite mu nedali podpísať zoznam všetkých vecí, ktoré na predajni chýbali. Na predajni neboli žiadne kriky, nič rušivé z kuchynky. V súvislosti s jeho výpoveďou z prípravného konania, kde vypovedal o agresívnejšom tóne, i keď nešlo o vyhrážanie, že tam malo padnúť niečo o dostaní bitky, ak nepodpíše papier, vyvezení na hole, nevedení od koho však toto malo ísť, k tomuto svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že tam nebol celý čas, že odbiehal, potvrdil, že ten tón hlasu nebol jemný kamarátsky, nepamätá si na to, že by pri tomto padlo niečo o dostaní bitky, ak nepodpíše papier, to isté sa týka aj vyvezenia na Martinské hole. V závere uviedol, že pri skoršej výpovedi si to pamätal lepšie, avšak znova zopakoval, že na kuchynke nebol celý čas, že odbiehal. Zotrvával však na tom, že to, čo bolo zapísané, že majú byť vyhrážky, tak to neboli vyhrážky. Potvrdil, že obžalovaný nemal vplyv na to, aby to poškodený podpísal, nedá sa ani povedať, že by iba jedna osoba bola na neho „zlá“, boli tam všetci traja a bolo to z tej situácie, ktorá tam bola, tá nebola kamarátska. V. sa bál, že sa zavolá polícia, keďže bol v podmienke.

Svedkyňa T. G. potvrdila, že poškodený V. u nich pracoval ako brigádnik, bol podozrivý z krádeží na pracovisku. Vie, že riešili chýbanie telefónu a fotoaparátu, čo sa zistilo, že zobral poškodený V.. Zistili to svojim zisťovaním, keďže k týmto veciam mal na príjme pri pokladni prístup len poškodený. K samotnému dňu 31.01.2015 vypovedať nevedela, keďže v tom čase nebola na pracovisku. Len z počutia vie, že to malo vyznieť tak, že sa to rieši trochu drsnejšie, poukazovala však pri svojej výpovedi na to, že obžalovaný ich ako vedúci zachraňoval ako zamestnancov, lebo každý zmiznutý tovar museli zaplatiť oni t. j. ostatní zamestnanci, keďže mali hmotnú zodpovednosť. Považuje za normálne to, ako to mal riešiť obžalovaný, keďže ako majiteľ predajne sa snažil prísť na pravdu a ochrániť ich ako zamestnancov. Za tri roky, čo bola na prevádzke a robila s obžalovaným, tak sa nikdy nestalo, že by obžalovaný na niekoho vystúpil, alebo že by sa správal nevhodne. Vypovedala tiež o tom, že sama počula priamo od J. Š., že sa postarajú, aby obžalovaného niekam dostali, že sa mu chcú pomstiť, Š. pritom bola priateľkou poškodeného V..

Svedkyňa N. W. vo svojej výpovedi potvrdila, že vedeli o tom, že poškodený V. zobral predtým telefón a foťák. Niekedy sa stalo, že im chýbali nejaké veci, boli to však drobné veci, avšak po Vianociach 2014 si začali všímať, že im chýbajú aj také veci, ktoré predtým nechýbali, a že ich nemohol odcudziť zákazník, lebo boli napr. alarmované, alebo nejako inak zabezpečené a poškodený V. bol jediný, ktorý tam bol nový a mal aj problém s takýmito vecami v minulosti. Obžalovaný ako vedúci to musel riešiť a samozrejme oni ako zamestnanci to nechceli platiť za neho. Preto sa obžalovaný, L. H. Ž. rozprávali o tom s poškodeným, aby sa priznal, aby sa to nemuselo riešiť cez políciu. Bolo to v kuchynke na opačnej strane predajne, ako bola ona, pričom bola pri nej aj V. priateľka J., ktorá preto rovnako nemohla počuť ani vidieť, čo sa deje v kuchynke. Poškodený V. podpísal papier, že sa zaväzuje zaplatiť škodu, bol to zoznam väčších vecí, ktoré chýbali, a ktorý ona vyhotovila na požiadanie obžalovaného. Išlo o to, aby poškodený povedal, či niečo z toho zobral, a teda čo to bolo, chceli, aby sa to vyriešilo, aby tie veci nemuseli platiť oni všetci. Poškodený to mohol podpísať a pritom i mohol vedieť, že aj to nezaplatí a odíde preč. Tiež sa však mohol rozhodnúť, že to nepodpíše a rovnako mohol odísť preč. Jej samotnej bolo podozrivé to, že celý čas, čo bola s jeho priateľkou, teda J. Š., tak táto sa vypytovala, či majú kamery, niečo v tom zmysle, či mu to majú ako dokázať. Pamätá si ešte, že poškodený z predajne odchádzal vysmiaty, povýšenecky, niečo ako „čo vy mi môžete“. Nepočula žiadny hluk a krik v predajni, na toto sa nesťažovali ani žiadni zákazníci. Vie, že sa hovorilo o tom, že poškodený sa všade chválil, ako sa dajú v OKAY ľahko zobrať nejaké veci. J. Š. jej nehovorila nič, že by bol poškodený donútený podpísať aj to, čo neukradol.

Vo vzťahu k oboznamovaným konfrontáciám medzi svedkom L. L. H. U. T. Ž., tiež medzi obž. L. W. H. U. T. Ž., rovnako tak medzi svedkom L. L. H. U. L. U. V., je možné sa stotožniť s obžalobou, ktorá rovnako konštatovala neodstránenie rozporov v ich výpovediach s tým, že konfrontované osoby zotrvali v podstate na svojich pôvodných výpovediach. K tomuto treba poznamenať, že obdobný stav tomu bol aj v rámci dôkazov v ich vypočutiach na samotnom hlavnom pojednávaní. Pokiaľ sa vo vzťahu ku konfrontácii medzi obž. L. W. a svedkom poškodeným U. V.W. konštatovalo za stavu v prípravnom konaní, že obidvaja zotrvali na svojich pôvodných výpovediach, tak k tomuto treba v rámci hlavného pojednávania dodať, že na rozdiel od obžalovaného, ktorý v podstate zotrváva na svojich vyjadreniach, vznikli u svedka poškodeného ďalšie nezrovnalosti, o ktorých sám vypovedal na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k tomu, ako a či vôbec skutok prebiehal tak, ako je obžalovanému kladený obžalobou za vinu v tých intenciách, ako už bola výpoveď tohto svedka poškodeného rozoberaná v rámci jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Osobitne je však potrebné poukázať na konfrontáciu medzi svedkom L. L. H. U. T. Ž., kde obidvaja svedkovia potvrdili, že poškodenému U. V. sa nikto nevyhrážal, pokiaľ svedok T. Ž. vypovedal, že tam padlo o vyvezení na hole a dostaní bitky, tak už vypovedal, že si na to vôbec nepamätá a v súvislosti s týmto a so strachom, ktorý mal mať, tento svedok vypovedal, že u poškodeného to nebol strach, že by sa mu niekto vyhrážal, ale strach z toho, že pôjde do basy. Tiež, že keby nič neukradol, tak to nechá na nich, aby zavolali políciu, on to však podpísal, nechcel ísť do basy. Pri konfrontácii medzi obž. L. W. H. U. T. Ž., svedok poukázal na to, že zo strany obžalovaného nešlo o vyhrážanie, ale o dohováranie, keďže sa chcelo dobre aj jednej aj druhej strane, pritom poškodený bol v podmienke a chceli to vyriešiť kompromisom, aby poškodený z toho nemal zle. Neboli žiadne vyhrážky fyzickým ublížením, poškodenému sa dalo na výber, aby sa postavil k tomu ako chlap a nemuselo sa to hlásiť na políciu. Svedok uviedol, že u poškodeného bol strach, ale išlo o strach z toho, že pôjde do väzenia. Tento svedok nepotvrdil, že by sa hovorilo poškodenému to, že ak nepodpíše zoznam, že sa to zvalí na J. Š.í..

Vyžiadanou listinou doloženou v spise je preukázaný fakt chýbania vecí v predajni OKAY OC Campo di Martin ku dňu 31.01.2015 so sumárom týchto vecí i s ich hodnotou vrátane ich dohľadania, v časti stornovania.

K poškodenému U. V. bolo zistených a preukázaných viacero jeho závadností v zmysle vedenia protispoločenského spôsobu života, predovšetkým a hlavne trestnoprávneho charakteru, za ktorú opakovane niesol trestnoprávnu zodpovednosť v podobe pôsobenia na neho rôznymi inštitútmi trestného práva počnúc postúpením vecí na prejednanie ako priestupku, uložením podmieničného trestu, uložením súhrnného trestu, v konečnom dôsledku i samotným výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody. Bez zaujímavosti nemohol zostať ani fakt a skutočnosť, že v jednej trestnej veci bol právoplatne uznaný za vinného a odsúdený pre majetkovú trestnú činnosť, kde poškodeným je práve v tejto veci (1T/72/2015) obž. L. W. i s uloženou povinnosťou poškodeného U. V. (v tej veci ako obžalovaného) uhradiť mu spôsobenú škodu, a keď k skutku došlo dňa 09.01.2015. Uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/93/2011 zo dňa 02.04.2012 bola Obvodnému úradu v Martine postúpená trestná veci obv. ml. U. V. na posúdenie ako priestupku skutku, pre ktorý bola na neho

podaná obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. pre skutok - v presne nezistenej dobe od začiatku leta 2010 do 20.09.2010 v OC Turiec v Martine. Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/74/2012 zo dňa 31.07.2012, právoplatným dňa 04.10.2012 bol obž. ml. U. V. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. pre trestnú činnosť páchanú v dňoch 17.10.2011 a 25.10.2011 v OC Lidl a v Hypermarkete TESCO s poukazom na predchádzajúce jeho postihnutie pre priestupok proti majetku zo dňa 15.10.2011, za čo bol odsúdený na trest povinnej práce vo výmere 50 hodín. Trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/18/2016 zo dňa 07.04.2016, právoplatným dňa 03.05.2016 bol obv. U. V. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. pre skutok zo dňa 09.01.2015 v súvislosti s odcudzením fotoaparátu a mobilného telefónu v predajni OKAY Elektro v OC Campo di Martin so spôsobením škody poškodenému L. W. vo výške 401,47 €, za čo bol odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s odkázaním poškodeného L. W. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/112/2014 zo dňa 30.07.2014, právoplatným dňa 02.12.2014 bol obv. ml. U. V. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., taktiež z prečinu porušovania domovej slobody v spolupáchateľstve podľa § 20, § 194 ods. 1 Tr. zák., za čo bol odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov, pričom uznesením zo dňa 20.07.2016, právoplatným dňa 20.07.2016, bolo rozhodnuté o vykonaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov ods. U. V. so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

K osobe obžalovaného súdu nezistil žiadne negatívne informácie, ktoré by mohli mať význam a právny dosah k vedeniu spôsobu jeho života ako problematického, naopak, z vykonaných lustrácií je zrejmé, že obž. L. W. doposiaľ okrem tejto trestnej veci nebol trestne stíhaný, súdne trestaný, rovnako tak je možné konštatovať, že viedol bezúhonný život i na úrovni tzv. priestupkového pohľadu, keď v registri priestupkov má zaznamenaný len jeden, z hľadiska tejto veci nevýznamný a nesúvisiaci, tzv. dopravný priestupok riešený v blokovom konaní.

Okresný súd Martin tak po riadení vykonaného dokazovania postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihladajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a takto dospel k záveru, že v danej trestnej veci vo vzťahu k žalovanému skutku a v ňom k osobe obž. L. W., vykonané dôkazy nevyznievajú jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností o tom, že sa skutok stal, a keďže nie je ucelená reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol jednoznačne a bezpečne vyvodiť záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musel súd obžalovaného postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por., riadiac sa prísne zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“, ho spod obžaloby oslobodiť.

Z výsledkov dokazovania vyplynuli obdobne ako už v podanej samotnej obžalobe, dve skupiny dôkazov, z ktorých jednu skupinu dôkazov tvoria osamotené výpovede svedka poškodeného U. V. H. U. J. Š., so svojimi rozporuplnosťami, nielen vnútornými, ale aj prejavovanými navonok, v rozpore s nielen výpoveďou z prípravného konania, ale aj samotných výpovediach na hlavnom pojednávaní a v rozpore dokonca aj so skutkovým tvrdením v podanej obžalobe o priebehu skutku v oblastiach a trestnoprávne významných smeroch, ako už bolo rozvedené pri ich výpovediach v odôvodnení tohto rozsudku. Opätovne už s ich hodnotením a významnými skutočnosťami uvedenými v ich jednotlivých výpovediach, je potrebné tiež uviesť a zvýrazniť, že priateľkou poškodeného U. V. bola práve J. Š., keď ich vzájomné výpovede sú nekorešpondujúce, nesúladne, opisujúce rôzne priebeh skutku. Svedkyňa Dominika Šudíková na jednej strane odbáčala, nechcela k veci vypovedať, tvrdiac, že si nepamätá, následne uvádzala dokonca skutočnosti, ktoré sa týkali samotného priebehu skutku, o ktorých nevypovedá ani samotný poškodený a nie sú tvrdené ani v podanej obžalobe. Nebolo preukázané jej tvrdenie, že mala počuť to, čo sa odohráva v priestoroch kuchynky tvrdiac, že až neprimerane dlhú dobu 10 - 15 minút stála, resp. sa tam pohybovala, čo je v rozpore s výpoveďami všetkých svedkov, vrátane obžalovaného, ktorí toto popreli a k čomu sa samotný poškodený nevyjadril. Taktiež nemôže zostať bez povšimnutia vyjadrenie a postoj svedkyne J. Š. v snahe nejakej „pomsty“ vo vzťahu k obžalovanému. V

nadväznosti i na toto je nepochybným faktom, že poškodený mal dôvod, či už sa mstiť obžalovanému pre skoršiu trestnú činnosť, za ktorú preukázateľne niesol trestnoprávnu zodpovednosť, priamo aj spôsobil obžalovanému škodu. Bez pochybnosti je faktom, že poškodený si musel byť a aj si bol vedomý, že je v „podmienke“, a že v prípade riešenia veci (krádeže uvádzanej v rámci podozrenia v sp. zn. 1T/72/2015) políciou, resp. preukázania opätovnej krádeže vecí z tejto predajne, by mu reálne hrozilo nebezpečenstvo výkonu trestu odňatia slobody z dôvodu premeny podmieneného trestu odňatia slobody, k čomu však inak i následne došlo, avšak v súvislosti s inou trestnou činnosťou, opätovne majetkového charakteru, pre ktorú aj bol reálne vo výkone trestu.

Oproti výpovedi poškodeného a svedkyne J. Š. stoja výpovede samotného obžalovaného, ktorý zásadne svoju trestnú činnosť popiera, s jeho výpoveďou korešpondujú výpovede ďalších k veci vypočutých svedkov, pričom rozporuplnosti a rozlišnosti buď nie sú trestnoprávne významné, alebo sa týkajú len detailov, príp. sú len charakteru ešte viac prehlbujúceho nezrovnalosti a rozpory vo výpovediach, tak ako tomu bolo v prípravnom konaní pri vykonávaných konfrontáciách, s pripustením istej formy pôsobenia na poškodeného, k čomu sa vyjadrovali jednotliví svedkovia, nie však vo forme takého charakteru a ponímania, aby to mohlo byť dôvodne považované za vydieranie zo strany obžalovaného. Podľa názoru súdu spôsoby a konanie, ktoré mohli byť formou „zvýšeného hlasu pri rozhovore v kuchynke, spomínanie polície, pôsobenia na poškodeného“, mohli byť charakteru takého, ako o ňom svedkovia i samotný obžalovaný, vo vzťahu k pôsobeniu na poškodeného dané ako fakt, avšak nie s úmyslom páchať trestnú činnosť, už vôbec nie vo forme vydierania poškodeného, ale práve v snahe ochrániť zamestnancov, snažiť sa vyriešiť vec mierne, bez súčinnosti polície a v konečnom dôsledku, ako to bolo aj prezentované, pomôcť poškodenému, aby túto vec nemusela riešiť polícia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina.

Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.